

ДО ПИТАННЯ ПРО МАЙБУТНЄ ПРИНЦИПІВ ДОБРОЧЕСНОСТІ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Соціологи, філософи, філологи, футурологи та інші експертні платформи в баченні та обговоренні майбутнього особливого значення надають освіті, що базується на принципах доброчесності та добродійності в навчальному процесі. Мова йде про створення і обговорення різними фахівцями освітньої доктрини майбутнього з напрацьованими підходами до забезпечення і впровадження деяких змін в питаннях чинників доброчесності. Потребують вивчення і врахування фундаторами освітніх політик альтернативні підходи і практики у навчанні. Пропонуються принципові позиції, важливі для осмислення і глобального майбутнього освіти. Тому зростає потреба у викладачах, які мислять категоріями принципів доброчесності, експериментують, знаходять нові альтернативні моделі освіти. На часі важливо узагальнити, поєднати різні інноваційні проекти та виробити спільними зусиллями багатьох фахівців нові форми освіти.

Традиційна освіта в теперішній час і подальший рух існуючими принциповими підходами небезпечні тим, що все більше застарілі форми навчання не розкриватимуть потенціали студентів. Альтернативне навчання, що базується на принципах доброчесності, кладе у фундамент освіти новий принцип. Цей принцип потребує всебічної та постійно діючої підтримки. Рішення питання в тому, щоб активно поширювати цей принцип доброчесності, збагачувати його і впроваджувати в національних освітніх політиках. З урахуванням цього принципу стає реальністю можливість створити принципово новий формат освіти. Творцями цієї форми мають бути не тільки викладачі, але й самі студенти. Адже вони і є найбільш зацікавленою стороною в цьому процесі.

Суспільство проходить певний період трансформації, виникають нові технології, які формують гнучкість в отриманні нових знань, дозволять сформулювати нові рішення та підходи до питань сучасної освітньої системи. Не варто міняти одну поламану систему на іншу. Ми потребуємо багато прикладів форм навчання як демократичної школи. За допомогою принципу доброчесності ми можемо значним чином підвищити якість сучасної освіти. Наш принцип – автономність та якість.

Революцію в навчанні складають два компоненти: це поєднання проривних результатів на основі принципу доброчесності та негайного доступу до інформації та знань. Глибина цих змін змушує нас переосмислювати все, що ми досі знали про навчання, освіту, школу. Школа, як вищий навчальний заклад, має змогу успішно впроваджувати інформаційні технології тільки тоді, коли змінить погляд на навчання й викладання. Коли кожен студент матиме доступ до потрібної інформації,

роль викладача принципово зміниться. Головним завданням викладачів, як наставників, стане не забезпечення інформацією, а навчання вмінню вчитися і розкриття здібностей студентів, базуючись на принципах доброчесності та добротності. При цьому принципово важливо, щоб вирішення проблем сучасності йшло в контексті перспектив майбутнього.

О. П. Мосьян

КРОК ДО АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

1. Актуальність проблеми академічної доброчесності пов'язана із соціальними процесами, що супроводжують економічні та політичні зміни в житті нашого суспільства, перш за все, із трансформацією загальних етичних норм. Індивідуальна вигода, комфорт, принцип економії зусиль, які перетворюються майже на імперативи для особистого успіху, суперечать обговорюваній етичній нормі навіть на повсякденному рівні.

2. Від самого початку винятково важким є завдання прищепити людині наукову етику, що конфліктує із звичайними для неї моральними нормами поведінки, які вона засвоїла набагато раніше, ніж розпочала самостійну навчальну та наукову діяльність. Імовірно, саме це пояснює акцент на контролюючі заходи серед дій, що заплановано відповідними законами та положенням. Втім, контролювати можна лише те, що людина знає та вміє, із чим вона знайома. І, звичайно, запізно контролювати готову роботу студента чи аспіранта, треба допомагати йому на етапі її написання. Тому ефективним вважаємо перенесення центру уваги на системне, тривале навчання того, чого зараз вимагають від усіх науковців та учасників навчального процесу й наукової діяльності.

3. Наявні курси ділової української та ділової іноземної мов спрямовані на вивчення документів і не передбачають часу на навчання свідомого, самостійного створення первинних та вторинних наукових текстів. Рішенням може стати зміна програм існуючих дисциплін або введення нових курсів, наприклад, письмового наукового мовлення з урахуванням майбутньої спеціальності студентів.

4. Вочевидь, є потреба не лише навчати майбутніх фахівців, а й навчатися самим, розвивати наявні навички, інакше не було би розроблено відповідне положення й не вимагалось би від усієї освітянської спільноти ознайомитися з ним та керуватися ним у практиці.